

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
ELEANOR SHARPSTON IŠVADA,
pateikta 2013 m. gegužės 16 d.¹

Byla C-621/11 P

**New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, buvusi New Yorker SHK Jeans GmbH,
prieš**

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklu ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Naudojimo iš tikrųjų įrodymas — Įrodymai, pateikti praėjus nustatytam terminui“

1. Paprastai ir jeigu nenurodyta kitaip, per procedūras Vidaus rinkos derinimo tarnyboje (toliau – VRDT arba Tarnyba) šalys gali pateikti faktus ir įrodymus pasibaigus jų pateikimo terminams pagal Reglamento Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (toliau – Reglamentas Nr. 207/2009)² nuostatas, o VRDT suteikta diskrecija nuspręsti, ar atsižvelgti į tokius faktus bei įrodymus. Taip Teisingumo Teismas sprendime *VRDT prieš Kaul*³ išaiškino Reglamento Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (toliau – Reglamentas Nr. 40/94)⁴ 74 straipsnio 2 dalį, kurios nuostatos dabar išdėstytos Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje.

2. Šiame apeliaciniame skunde dėl 2011 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo sprendimo *New Yorker SHK Jeans prieš VRDT*⁵, T-415/09 (toliau – skundžiamas sprendimas), Teisingumo Teismo iš esmės prašoma išaiškinti, ar Reglamento Nr. 2868/95 (toliau – Įgyvendinimo reglamentas)⁶ 22 taisyklės 2 dalis, susijusi su terminu, per kurį protestą pateikusi šalis turi pateikti naudojimo iš tikrųjų įrodymų per protesto procedūrą, yra tos bendrosios taisyklės išimtis.

3. Savo išvadoje byloje *Centrotherm Systemtechnik prieš VRDT* ir *centrotherm Clean Solutions*, C-609/11 P ir C-610/11 P, kurią taip pat pateikiu šiandien, aptariu panašų klausimą, susijusį su atsižvelgimu į tokius įrodymus per registracijos panaikinimo procedūrą.

4. Yra dar vienas atskiras, tačiau susijęs klausimas: ar Apeliacinei tarybai suteikta diskrecija per protesto procedūrą atsižvelgti į ankstesnių prekių ženklų buvimo ir galiojimo įrodymus bei vertimus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui. Šis klausimas aptariamasis mano išvadoje byloje *Rintisch prieš VRDT*, C-120/12 P, C-121/12 P ir C-122/12 P, kurią taip pat pateikiu šiandien.

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 (Kodifikuota redakcija) (OL L 78, p. 1). Jis įsigaliojo 2009 m. balandžio 13 d. (žr. 167 straipsnį).

3 — 2007 m. kovo 13 d. sprendimas (C-29/05 P, Rink. p. I-2213) 42 punktas.

4 — Iš dalies pakeistas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).

5 — Neskelbiamas Rinkinyje.

6 — 1995 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeistas, be kita ko, pagal 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4). Nors šioje byloje protestas pateiktas iki Įgyvendinimo reglamento pakeitimo pagal Reglamentą Nr. 1041/2005, visi svarbūs procedūros etapai vyko jau po šio pakeitimo.

ES prekių ženklų teisė

5. Kai klostėsi dauguma svarbių šios bylos faktinių aplinkybių⁷, Reglamentas Nr. 207/2009 dar nebuvo įsigaliojęs, todėl buvo taikomas Reglamentas Nr. 40/94. Kai Apeliacinė taryba priėmė sprendimą, buvo taikomas Reglamentas Nr. 207/2009⁸. Šalys ir Bendrasis Teismas taikė Reglamentą Nr. 207/2009. Bet kuriuo atveju iš esmės Reglamente Nr. 207/2009 tėra susistemintas Reglamentas Nr. 40/94 su pakeitimais. Todėl toliau šioje išvadoje remsiuosi Reglamentu Nr. 207/2009.

6. Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnyje „Protestas“ nurodyta:

„1. Per tris mėnesius nuo paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo dienos, remdamiesi tuo, kad 8 straipsnio⁹] pagrindu prekių ženklas negali būti įregistruotas, šie asmenys gali paduoti protestą dėl prekių ženklo įregistravimo:

<...>

3. Protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai. <...> Per Tarnybos nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo teiginiams paremti gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus.“

7. 42 straipsnyje „Protesto nagrinėjimas“ numatyta:

„1. Nagrinėdama protestą, Tarnyba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per jos nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.

2. Pareiškėjo prašymu padavęs protestą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo ankstesnis Bendrijos prekių ženklas Bendrijoje iš tikrųjų buvo naudojamas žymint prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, ir kurias savininkas mini pagrįsdamas protestą, arba kad buvo rimtų priešasčių ženklo nenaudoti, jeigu tą dieną ankstesnis Bendrijos prekių ženklas yra buvęs registruotas ne mažiau kaip penkerius metus. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas. <...>

3. 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženkams naudojimą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimu Bendrijoje.

<...>“

8. 75 straipsnyje numatyta, kad „Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

9. 76 straipsnyje „Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva“ numatyta:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

7 — Žr. šios išvados 19–24 punktus.

8 — Žr. šios išvados 25 punktą.

9 — 8 straipsnyje numatyti santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai.

10. Įgyvendinimo reglamente išdėstytos Reglamentui Nr. 207/2009 įgyvendinti būtinos taisyklės¹⁰. Jo taisyklės „turėtų garantuoti dėl prekių ženklo Tarnyboje atliekamų procesinių veiksmų sklandumą ir efektyvumą“¹¹.

11. Įgyvendinimo reglamento 15 taisyklėje nurodyta, kas „sudaro“ (2 dalis) ir „gali“ sudaryti (3 dalis) protestą. Pagal 15 taisyklės 3 dalies b punktą protestą, be kita ko, gali sudaryti „motyvuotas pareiškimas, kuriame išdėstyti pagrindiniai faktai ir argumentai, kuriais grindžiamas protestas, ir protestą pagrindžiantys įrodymai“.

12. 18 taisyklėje aprašyta su priimtinu protestu¹² susijusių procesinių veiksmų pradžia:

„1. Jei <...> nustatoma, kad protestas yra priimtinas, Tarnyba nusiunčia šalims pranešimą, informuodama jas apie tai, kad su protestu susiję procesiniai veiksmai pradedami praėjus dviem mėnesiams nuo pranešimo gavimo. Šis laikas gali būti pratęstas iki 24 mėnesių (iš viso), jei prašymus jį pratęsti abi šalys pateikia, kai šis dar nepasibaigęs.

<...>“

13. 19 taisyklėje numatyta:

„1. Tarnyba suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne mažesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri pagal 18 taisyklės 1 dalį laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar [argumentus] apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, o taip pat įrodymą, pagrindžiantį [jos] įgaliojimus pateikti protestą. <...>

<...>

4. Tarnyba neatsižvelgia į rašytinę informaciją, dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti arba nebuvo išversti į procesinių veiksmų kalbą per Tarnybos nustatytą laiką.“

14. 20 taisyklėje „Protesto nagrinėjimas“ numatyta:

„1. Jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos^[13] protestą reiškianti šalis neįrodė jos ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas.

2. Jei protestas neatmetamas pagal 1 dalies nuostatą, apie šalies paduotą protestą Tarnyba praneša pareiškėjui ir paragina jį per Tarnybos nustatytą laiką pateikti savo pastabas.

3. Jei pareiškėjas nepateikia pastabų, sprendimą dėl protesto Tarnyba priima remdamasi turimais įrodymais.

10 — Žr. Įgyvendinimo reglamento penktą konstatuojamąją dalį.

11 — Žr. Įgyvendinimo reglamento šeštą konstatuojamąją dalį.

12 — 17 taisyklėje nurodyti protesto pripažinimo nepriimtinu pagrindai. Tokie pagrindai yra: protesto padavimo mokesčio nesumokėjimas, pranešimo apie protestą nepadavimas laiku, protesto reiškimo motyvų nenurodymas, neaiškus ankstesnio prekių ženklo arba ankstesnės teisės, kuriais protestas grindžiamas, nurodymas, pagal 16 taisyklės 1 dalį reikalaujamo vertimo nepateikimas, 15 taisyklės nuostatų nesilaikymas.

13 — Taikoma tik tekstui anglų kalba.

4. Pareiškėjo pateiktos pastabos perduodamos protestą pateikusiai šaliai, kurią Tarnyba, jei mano, kad tai būtina, paragina duoti atsakymą per Tarnybos nustatytą laiką.

<...>

6. Tam tikrais atvejais Tarnyba gali prašyti šalių pateikti savo pastabas tik konkrečiais klausimais, ir tada vėlesniame procesinių veiksmų etape ji leidžia šaliai iškelti kitus klausimus. Niekada negalima reikalauti, kad Tarnyba praneštų šalims, kokie faktai ar įrodymai galėjo būti pateikti arba nebuvo pateikti.

<...>“

15. 22 taisyklėje „Naudojimo įrodymas“ numatyta:

- „1. Prašymas pateikti naudojimo įrodymus pagal [Reglamento Nr. 207/2009] [42] straipsnio 2 <...> dalį yra priimtinas tik tuo atveju, jei pareiškėjas tą prašymą pateikia per Tarnybos pagal 20 taisyklės 2 dalies nuostatas nustatytą laikotarpį.
2. Jei protestą padavusi šalis turi pateikti ženklo naudojimo įrodymus arba pagrįstus nenaudojimo motyvus, reikalaujamus įrodymus Tarnyba paragina pateikti per jos pačios nustatytą terminą. Jei protestą padavusi šalis tokių įrodymų iki termino pabaigos nepateikia, Tarnyba atmets protestą.
3. Naudojimo įrodinėjimui reikalingus nurodymus ir faktus sudaro duomenys apie prekių ženklo, dėl kurio reiškiamas protestas, naudojimo vietą, laiką, apimtį bei pobūdį prekėms ir paslaugoms, kurioms žymėti jis buvo įregistruotas ir kuriomis grindžiamas protestas, ir šiuos duomenis patvirtinantys įrodymai pagal šios taisyklės 4 dalį.
4. Įrodymai pateikiami taip, kaip nurodyta 79 ir 79a taisyklėse^[14] ir iš esmės jie apribojami pateikimu patvirtinančių dokumentų ir daiktų, pavyzdžiui, tokių kaip pakuotės, etiketės, kainoraščiai, katalogai, sąskaitos-faktūros, fotografijos, laikraščių skelbimai ir [Reglamento Nr. 207/2009 78 straipsnio 1 dalies f punkte] nurodyti raštiški pareiškimai.
5. Prašymas pateikti naudojimo įrodymus gali būti pateikiamas kartu arba atskirai su pastabomis dėl protesto padavimo pagrindų. Šios pastabos gali būti pateiktos kartu su pastabomis, padarytomis gavus naudojimo įrodymus.

<...>“

16. 50 taisyklės „Apeliacijų nagrinėjimas“ 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta:

„Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytusi nuomonės, kad, remiantis [Reglamento Nr. 207/2009] 76 straipsnio 2 dalimi], reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

17. 71 taisyklės 1 dalyje numatyta, kad Tarnyba tam tikromis sąlygomis gali pratęsti nurodytą terminą.

14 — 79 ir 79a taisyklėse išdėstyti informacijos pateikimo raštu arba kitomis priemonėmis bendrieji reikalavimai.

Procedūra VRDT

18. 2003 m. spalio 31 d. *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG* (toliau – *New Yorker Jeans*) pateikė paraišką įregistruoti žodinį žymenį FISHBONE kaip Bendrijos prekių ženklą. Ji prašė įregistruoti tą ženklą, be kita ko, Nicos sutarties¹⁵ 18 ir 25 klasių prekėms. Ši paraiška paskelbta 2004 m. lapkričio 1 d.

19. 2005 m. sausio 28 d. *Vallis K – Vallis A. & Co. OE* (toliau – *Vallis*) pateikė protestą dėl šios registracijos. Jos protestas buvo grindžiamas aplinkybe, kad yra ankstesnis vaizdinis Graikijos prekių ženklas, kuriame įrašyti žodžiai „Fishbone“ ir „Beachwear“ ir kuris įregistruotas 1996 m. gegužės 17 d. „marškinėliams, paplūdimio drabužiams“, numatytiems Nicos sutarties 25 klasėje¹⁶.

20. 2006 m. balandžio 5 d. laišku *New Yorker Jeans* pareikalavo, kad *Vallis* pateiktų savo ženklo naudojimo įrodymų. VRDT paragino pastarąją pateikti tokius įrodymus ne vėliau kaip 2006 m. birželio 6 d.

21. 2006 m. birželio 6 d. laišku *Vallis* pateikė tokius įrodymus: i) 2006 m. birželio 1 d. priesaika patvirtintą pareiškimą; ii) įvairias sąskaitas faktūras ir iii) kelias nuotraukas. 2006 m. rugsėjo 25 d. *New Yorker Jeans* pateikė prieštaravimą, kad šių įrodymų (toliau – pirmasis įrodymų paketas) nepakanka norint įrodyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų.

22. 2006 m. lapkričio 14 d. VRDT pasiūlė *Vallis* pateikti atsiliepimą į tą prieštaravimą ir iki 2007 m. sausio 14 d. išdėstyti pastabas.

23. Laišku, kuris buvo gautas 2007 m. sausio 15 d.¹⁷, *Vallis* pateikė papildomų pastabų ir įrodymų, visų pirma 2000 m., 2001 m. ir 2003 m. katalogus (toliau – antrasis įrodymų paketas).

24. 2008 m. gegužės 26 d.¹⁸ VRDT protestų skyrius patenkino protestą tiek, kiek jis taikomas 18 klasėje nurodytiems „krepšiams, kuprinėms“ ir visoms 25 klasės prekėms. Jo išvada, kad yra galimybė suklaidinti, buvo grindžiama, be kita ko, 2001 m. katalogu, pateiktu su 2007 m. sausio 15 d. laišku (taigi, po 2006 m. birželio 6 d.).

25. Po to, kai *New Yorker Jeans* apskundė šį sprendimą, 2009 m. liepos 30 d. VRDT apeliacinė taryba patvirtino Protestų skyriaus sprendimą dėl 25 klasės prekių, tačiau atmetė protestą dėl „krepšių, kuprinių“, nurodytų 18 klasėje. Ji, be kita ko, konstatavo, kad Protestų skyrius nesuklydo dėl to, kad atsižvelgė į antrąjį įrodymų paketą, pateiktą su 2007 m. sausio 15 d. gautu laišku.

Bendrojo Teismo sprendimas

26. Pirmojoje instancijoje pateiktame ieškinyje *New Yorker Jeans* prašė Bendrojo Teismo:

- iš dalies pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimą ir pripažinti apeliaciją pagrįsta bei atmesti protestą dėl 25 klasės prekių,
- jei minėti reikalavimai būtų nepatenkinti, panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek pagal jį buvo atmesta apeliacija ir patvirtintas paraiškos dėl 25 klasės prekių atmetimas, ir

15 — Peržiūrėta ir iš dalies pakeista 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartis dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkluams registruoti.

16 — Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose bei 8 straipsnio 4 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktai bei 8 straipsnio 4 dalis) nurodytais pagrindais.

17 — 2007 m. sausio 14 d. buvo sekmadienis; pagal Įgyvendinimo reglamento 72 taisyklės 1 dalį terminas buvo pratęstas iki kitos dienos. Žr. skundžiamo sprendimo 29 punktą.

18 — Nurodžiau, kad Apeliacinė taryba rėmėsi 2008 m. kovo 26 d. Protestų skyriaus sprendimu.

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurias ieškovė patyrė per apeliacinę procedūrą Apeliacinėje taryboje.

27. *New Yorker Jeans* nurodė keturis pagrindus, kurie, konkrečiai kalbant, susiję su:

- Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 76 straipsnio 2 dalies, taip pat Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalies antro sakinio pažeidimu, nes Apeliacinės taryba neteisingai įvertino įrodymus,
- Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimu, nes Apeliacinė taryba nenurodė pagrindų, kuriais remdamasi ieškovė galėtų suprasti, kodėl buvo atsižvelgta į papildomus įrodymus,
- Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2, 3 ir 5 dalių bei 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir antros pastraipos a punkto pažeidimu, nes Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, remdamasi įrodymais (nepaisydama to, ar jie pateikti laiku), kurių nepakako norint įrodyti naudojimo pobūdį ir apimtį, ir
- Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, nes Apeliacinė taryba neteisingai įvertino galimybę suklaidinti.

28. 2011 m. rugsėjo 29 d. Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepagrįsta ir priteisė iš *New Yorker Jeans* bylinėjimosi išlaidas.

29. *New Yorker Jeans* apeliacinis skundas susijęs tik su ta sprendimo dalimi, kurioje Bendrasis Teismas nagrinėjo antrąjį įrodymų paketą, pateiktą su 2007 m. sausio 15 d. laišku.

30. Skundžiamo sprendimo 23 ir 24 punktuose Bendrasis Teismas apibendrino teismų praktiką, susijusią su VRDT diskrecija atsižvelgti į faktus ir įrodymus, pateiktus pasibaigus atitinkamam terminui:

„23 Iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, kad paprastai, jeigu nenurodyta priešingai, šalys faktines aplinkybes ir įrodymus gali pateikti pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas ir kad VRDT nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus bei įrodymus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 42 punktą ir Sprendimo *CORPO livre*¹⁹ 44 punktą).

24 Nors procedūros VRDT šalys gali nurodyti faktines aplinkybes ir pateikti įrodymus pasibaigus nustatytiems terminams, tokia galimybė nėra besąlyginė – ji atsiranda tik jeigu nenurodyta priešingai. Tik tuo atveju, jeigu įvykdoma ši sąlyga, VRDT turi diskreciją, kurią jai pripažino Teisingumo Teismas, kai aiškino Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį (Sprendimo *Corpo livre* 47 punktas).“

31. Skundžiamo sprendimo 25 ir 26 punktuose Bendrasis Teismas (netiesiogiai) taikė Teisingumo Teismo sprendimą *VRDT prieš Kaul* Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 daliai:

„25 [[Įgyvendinimo reglamento] 22 taisyklės 2 dalyje numatyta, kad, jeigu pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis protestą pateikusi šalis turi pateikti įrodymų, kad ankstesnis ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas, VRDT paragina tą šalį pateikti reikalaujamus įrodymus per jos nustatytą terminą. 22 taisyklės 2 dalies antrame sakinyje priduriama, kad, jeigu protestą padavusi šalis tokių įrodymų iki termino pabaigos nepateikia, VRDT atmets protestą.

19 — 2007 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *K & L Ruppert Stiftung prieš VRDT – Lopes de Almeida Cunha ir kt.* (*CORPO livre*) (T-86/05, Rink. p. II-4923).

26 Iš antro sakinio galima daryti išvadą, kad, jeigu ankstesnio ženklo naudojimo įrodymai pateikiami pasibaigus nustatytam terminui, tai iš esmės reiškia, kad protestas bus atmestas ir VRDT šiuo klausimu neturi jokios diskrecijos. Ankstesnio prekių ženklo naudojimas yra išankstinis klausimas, kuris šiuo atžvilgiu turi būti išspręstas prieš priimant sprendimą dėl paties protesto (Sprendimo *CORPO livre* 49 punktą).“

32. Toliau, skundžiamo sprendimo 27–36 punktuose, Bendrasis Teismas išdėstė motyvus, kuriais remdamasis atmetė apeliančią nurodytą pagrindą:

„27 <...> [Bendrasis] Teismas nusprendė, jog [Įgyvendinimo reglamento] 22 taisyklės 2 dalies antro sakinio negalima aiškinti taip, kad juo draudžiama atsižvelgti į papildomus įrodymus, paaiškinamus naujiems faktams, net jeigu jie yra pateikiami pasibaigus šiam terminui (Sprendimo *HIPOVITON* 56 punktą ir Sprendimo *CORPO livre* 50 punktą).

28 Šioje byloje ieškovė iš esmės teigia, kad Apeliacinė taryba neteisingai konstatavo, jog Protestų skyrius turėjo teisę atsižvelgti į katalogus, nes jie buvo pateikti pasibaigus nustatytam terminui, per kurį turėjo būti pateikti įrodymai, kad ankstesnis ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų. Tačiau tokiems argumentams negalima pritarti.

<...>

30 Antra, kadangi įstojusi į bylą šalis laiku, t. y. 2006 m. birželio 6 d., pateikė atitinkamus įrodymus, kaip antai priesaika patvirtintą pareiškimą, sąskaitas faktūras ir nuotraukas, turi būti laikoma, kad ji nepraleido [Įgyvendinimo reglamento] 22 taisyklės 2 dalies antrame sakinyje nurodyto termino. Be to, neginčijama, kad po to, kai ieškovė nurodė, jog šių įrodymų nepakanka, VRDT suteikė įstojusiai į bylą šaliai galimybę pateikti pastabas iki 2007 m. sausio 14 d. Šiomis aplinkybėmis Protestų skyrius galėjo atsižvelgti į įrodymus, pateiktus su įstojusios į bylą šalies pastabomis iki šio termino pabaigos.

31 [Įgyvendinimo reglamento] 22 taisyklės 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad nėra jokių nuostatų, pagal kurias būtų draudžiama atsižvelgti į papildomus įrodymus, kurie tik papildoma per nustatytą terminą pateiktus kitus įrodymus, nes iš pradžių pateikti įrodymai nėra nesvarbūs – kita šalis juos ginčijo kaip nepakankamus. Toks požiūris, dėl kurio minėta nuostata jokia būdu netampa nereikalinga, dar labiau pagrįstas atsižvelgiant į tai, kad įstojusi į bylą šalis nepažeidė nustatyto termino sąmoningai taikydama vilkinimo taktiką arba elgdama akivaizdžiai aplaidžiai.

<...>

33 Kadangi šioje byloje pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai nebuvo pirmi ir vieninteliai naudojimo įrodymai, o greičiau įrodymai, kuriais papildyti atitinkami laiku pateikti įrodymai, aplinkybė, kad ieškovė ginčijo tuos įrodymus, buvo pakankamas pagrindas įstojusiai į bylą šaliai su pastabomis pateikti papildomų įrodymų. Kadangi į tuos įrodymus buvo atsižvelgta, Protestų skyrius, o vėliau ir Apeliacinė taryba galėjo nuspręsti, ar ankstesnis ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, remdamiesi visomis svarbiomis faktinėmis aplinkybėmis ir įrodymais.

34 Trečia, atrodo, kad išvada, jog Protestų skyrius visiškai teisingai atsižvelgė į katalogus, kurie jam buvo pateikti 2007 m. sausio 15 d., taip pat atitinka bendresnę protesto procedūros tikslą, į kurią atsižvelgiant Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis aiškinama taip, kad turi būti atsižvelgiama net ir į tuos įrodymus, kurie buvo pateikti per vėlavimą, jeigu jie svarbūs ir jeigu nėra kliūčių juos pateikti atsižvelgiant į procedūros stadiją, kurioje jie teikiami, ir į susiklosčiusias aplinkybes.

<...>

36. Todėl galima daryti išvadą, kad pirmasis pagrindas, pateiktas dėl Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 76 straipsnio 2 dalies, taip pat [Įgyvendinimo reglamento] 22 taisyklės 2 dalies antro sakinio pažeidimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.“

Apeliacinio skundo santrauka ir reikalaujamos teisių gynimo priemonės

33. Apeliaciniame skunde nurodytas vienintelis pagrindas, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis bei 76 straipsnio 2 dalį, taip pat Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalį, nes pripažino, kad VRDT gali atsižvelgti į papildomus naudojimo iš tikrųjų įrodymus, pateiktus pasibaigus VRDT nustatytam tokių įrodymų pateikimo terminui.

34. *New Yorker Jeans* prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, taip pat panaikinti tą 2009 m. liepos 30 d. Apeliacinės tarybos sprendimo dalį, kurioje atmesta apeliacija ir patvirtintas paraiškos dėl 25 klasės prekių atmetimas, arba, nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų galutinį sprendimą. Ji taip pat prašo Teisingumo Teismo priteisti iš VRDT bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

35. VRDT teigia, kad visas apeliacinis skundas nepagrįstas ir prašo Teisingumo Teismo priteisti iš apeliančios bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

36. *New Yorker Jeans* teigia, kad, jeigu Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2, 3 ir 4 dalis aiškintume kartu, būtų galima padaryti išvadą, jog VRDT privalo atmesti protestą ir ji neturi diskrecijos nuspręsti kitaip, jeigu per 22 taisyklės 2 dalies antrame sakinyje nurodytą terminą (šiuo atveju – iki 2006 m. birželio 6 d.) nepateikiama tinkamų įrodymų, susijusių su ženklo, dėl kurio reiškiamas protestas, naudojimo vieta, laiku, apimtimi bei pobūdžiu. Toks atmetimas nereiškia, kad nepagrįstai sudaromos ne tokios palankios sąlygos protestą pateikusiai šaliai, kuri tuo metu, kai pateikė protestą, žinojo, jog jos gali būti prašoma įrodyti, kad ženklas, dėl kurio reiškiamas protestas, buvo naudojamas iš tikrųjų. Taigi protestą pateikusi šalis turėjo pakankamai laiko parengti įrodymams ir prireikus prašyti pratęsti 22 taisyklės 2 dalyje nurodytą terminą. Šiomis aplinkybėmis nebūtina leisti protestą pateikusiai šaliai pateikti antrą įrodymų paketą. Todėl 22 taisyklės 2 dalis yra bendrosios taisyklės, numatytos Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje, taip pat taisyklių, įtvirtintų Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalyje ir 74 straipsnio antrame sakinyje²⁰bei Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 4 dalyje, išimtis.

37. *New Yorker Jeans* teigia, kad net jeigu Teisingumo Teismas pritartų Bendrajam Teismui, kad antrasis įrodymų paketas yra priimtini papildomi įrodymai, ir konstatuotų, jog taikoma Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 4 dalis, Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad VRDT neviršijo diskrecijos, kai atsižvelgė į tokius įrodymus.

38. VRDT mano, kad neaišku, ar pagal 22 taisyklės 2 dalį nauji ir papildomi įrodymai reglamentuojami skirtingai. Antrame sakinyje numatyta, kad Taryba privalo atmesti protestą, jeigu protestą pateikusi šalis nepateikia „tokių įrodymų“ iki termino pabaigos. Ši nuostata apima atvejus, kai protestą pateikusi šalis per nurodytą terminą nepateikia nieko, tačiau joje nėra aiškios nuorodos į atvejus, kai pateikiami tam tikri „tokie įrodymai“, tačiau jų nepakanka. Todėl Teisingumo Teismas turi nustatyti, ar 22 taisyklės 2 dalyje nurodytas aiškus galutinis terminas taikomas i) tik per vėlai pateiktiems bei naujiems įrodymams (ir galbūt taip pat įrodymams, pateiktiems siekiant papildyti iš pradžių pateiktus įrodymus, kurie akivaizdžiai buvo nesvarbūs, aiškiai neišsamūs arba *de minimis* kalbant apie svarbius naudojimo aspektus, nes tokiais atvejais pati suteikti antrą galimybę prašanti šalis tiesiogiai pažeistų

20 — Dėl šios nuostatos žr. šios išvados 38 išnašą.

proceso operatyvumo ir ekonomiškumo principus) arba ii) ir papildomiems įrodymams, kurie, nors jais papildoma anksčiau pateikta medžiaga ir užtikrinamas jos išsamumas, yra „nauji“, nes jais keliami nauji fakto klausimai arba jie susiję su argumentais, dėl kurių anksčiau nebuvo pateikta įrodymų. VRDT mano, kad, jeigu jokiais atvejais nebūtų galima atsižvelgti į pasibaigus terminui pateiktus įrodymus, Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis netektų prasmės. Be to, ji atmeta teiginį, kad papildomus įrodymus reikėtų priimti tik jeigu jais įrodomas naudojimas, kuris jau yra įrodytas: jeigu iš pradžių pateiktų įrodymų pakaktų norint įrodyti naudojimą iš tikrųjų, nebūtų nei būtinybės, nei pagrindo pateikti papildomų įrodymų.

39. Abi šalys susirūpinusios dėl 22 taisyklės 2 dalies aiškinimo poveikio vykdamant protesto procedūrą. *New Yorker Jeans* teigia, kad negalima nepaisyti 22 taisyklės 2 dalyje numatyto termino ir pasiūlyti protestą pateikusiai šalį pateikti papildomų pastabų remiantis 20 straipsnio 4 dalimi. Jeigu protestą pateikusiai šaliai būtų leidžiama pateikti įrodymus bei pastabas, pareiškėjui vertėtų nereaguoti į tai, kad per nustatytą pradinį terminą pateiktų įrodymų nepakanka. Toks rezultatas neatitiktų 22 taisyklės 2 dalies tikslo užtikrinti, kad protesto procedūra būtų veiksminga ir prognozuojama, taip pat teisinio saugumo principo ir būtinybės užtikrinti, kad procedūra būtų aiški bei tvarkinga.

40. VRDT teigia, kad 22 taisyklės 2 dalis aiškiai skirta proceso ekonomiškumo principo įgyvendinimui užtikrinti, nes pagal ją reikalaujama, jog nagrinėjimas būtų nedelsiant nutrauktas, jeigu tampa aišku, kad protestas akivaizdžiai nepagrįstas. Tačiau, jeigu yra bent kokių nors naudojimo įrodymų, nėra pagrindo tuojau pat nutraukti nagrinėjimą. Iki tol pateikti įrodymai turi būti perduoti pareiškėjui, kad jis galėtų pasinaudoti gynybos teise ir pareikšti dėl jų nuomonę. Vėliau VRDT gali arba pradėti naują atsiliepimų teikimo ciklą pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalį (kaip ji pasielgė šioje byloje), arba priimti galutinį sprendimą dėl bylos esmės ir kartu aptarti įrodymų pakankamumą bei esminius motyvus.

41. VRDT teigia, kad Bendrojo Teismo nurodytas aiškinimas teisingas ir atitinka Sprendime *VRDT prieš Kaul* išdėstytus principus, nes:

- Teisingumo Teismas Sprendime *VRDT prieš Kaul* nurodė, kad galimybė priimti per vėlai pateiktus įrodymus yra bendrasis procesinis principas, todėl visos bendrosios taisyklės išimtys turėtų būti aiškinamos siaurai,
- atrodo, kad tikrų papildomų įrodymų pateikimas atitinka Sprendime *VRDT prieš Kaul* nurodytus kriterijus,
- atrodo, kad galimybės pasirinkti priimti tokius papildomus įrodymus išsaugojimas labiau atitinka Sprendimo *VRDT prieš Kaul*, kuriame Teisingumo Teismas rėmėsi teisinio saugumo ir gero administravimo principais, dvasią, ir
- atrodo, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, nėra privalomų pagrindų, dėl kurių protestą pateikusiai šaliai neturėtų būti leidžiama pateikti papildomos medžiagos ir taip patvirtinti arba paaiškinti iš pradžių pateiktų įrodymų pasibaigus pradiniam terminui.

Vertinimas

Išankstinės pastabos

42. Apeliacinis skundas susijęs tik su tuo, ar VRDT protestų skyriui suteikta diskrecija nuspręsti atsižvelgti į naudojimo iš tikrųjų įrodymus, kuriuos jis gavo pasibaigus jo nustatytam pradiniam tokių įrodymų pateikimo terminui.

43. Vienintelį apeliacinio skundo pagrindą *New Yorker Jeans* grindžia trimis argumentais. Jie iš dalies sutampa su argumentais, kuriais ji grindė Bendrajam Teismui nurodytą pirmąjį ieškinio pagrindą. Pagrindinis jos argumentas susijęs su naudojimo iš tikrųjų įrodymų pateikimu per protesto procedūrą. Papildomai apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai apibūdino papildomus įrodymus. Jeigu Teisingumo Teismas nesutiktų, *New Yorker Jeans* nurodo dar vieną argumentą, susijusį su Bendrojo Teismo požiūriu į VRDT diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į tokius įrodymus. Kiekvieną argumentą išnagrinėsiu atskirai.

44. *New Yorker Jeans* teigia, kad buvo pažeistas Reglamentas Nr. 207/2009 ir Įgyvendinimo reglamentas. Pastarajame išdėstytos taisyklės, būtinos pirmajam įgyvendinti²¹. Todėl jis negali būti aiškinamas taip, kad prieštarautų Reglamentui Nr. 207/2009.

Diskrecija atsižvelgti į įrodymus, pateiktus per protesto procedūrą pasibaigus VRDT nustatytam terminui

45. Šis apeliacinis skundas susijęs su tuo, ar VRDT, būtent – Protestų skyriui, suteikta diskrecija nuspręsti atsižvelgti į įrodymus, kuriuos protestą pateikusi šalis pateikia pasibaigus nustatytam terminui, remdamasi pasiūlymu per naują terminą pateikti pastabas dėl teiginio, kad iš pradžių pateiktų įrodymų nepakanka²². Kitaip tariant – ar remdamasi pasiūlymu *atsakyti* į pareiškėjos pastabas dėl protesto pagal 20 taisyklės 4 dalį (kaip antai išdėstyta 2006 m. lapkričio 14 d. VRDT *Vallis* pateiktame laiške) protestą pateikusi šalis gali pateikti papildomų *įrodymų*, kuriais papildomi jos jau pateikti įrodymai ir į kuriuos VRDT gali atsižvelgti sprendama dėl protesto? Šis klausimas keliamas kalbant apie protesto pateikimą – tai prieš registravimą atliekama procedūra, per kurią Bendrijos prekių ženklo savininkas turi teisę, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnyje pateiktais pagrindais, prieštarauti naujo Bendrijos prekių ženklo registracijai po paraiškos paskelbimo. Per šią procedūrą išsprendžiami ginčai dėl prekių ženklų ir ženklo registracija atidedama bei galbūt atsisakoma įregistruoti prekių ženklą²³. Jos tikslas – užtikrinti (parengiamajame etape), kad neregistruotinas prekių ženklas nebūtų įregistruotas; tai efektyviau, nei spręsti problemą jau įregistravus prekių ženklą (vėlesniame etape) taikant registracijos panaikinimo procedūrą arba per procedūrą, susijusią su teisių į prekių ženklą pažeidimu. Kartu taip užtikrinama, kad vartotojai nebūtų kurį laiką klaidinami.

46. Manau, kad pagal Reglamentą Nr. 207/2009 Protestų skyrius gali atsižvelgti į tokius papildomus įrodymus.

47. Mano požiūris grindžiamas principais, numatytais Sprendime *VRDT prieš Kaul*.

48. Pirmasis principas susijęs su Apeliacinės tarybos ir VRDT padalinio, priėmusio sprendimą, dėl kurio pateikta apeliacija, kompetencijos panašumu. Sprendime *VRDT prieš Kaul* Teisingumo Teismas konstatavo, jog iš kartu aiškinamų nuostatų, kurios dabar įtvirtintos Reglamento Nr. 207/2009 63 straipsnio 2 dalyje ir 78 straipsnyje, išplaukia, kad Apeliacinė taryba, kuri iš naujo nuodugnai iš esmės svarsto protestą, „tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims pateikti pastabas dėl Apeliacinės tarybos joms pateiktų pranešimų ir kad ji taip pat gali nuspręsti dėl tyrimo priemonių, įskaitant faktinių aplinkybių arba įrodymų pateikimą“²⁴. Iš esmės taip Apeliacinė taryba gali pasinaudoti Protestų skyriaus, atsakingo už ginčijamą sprendimą, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais²⁵. Taip Teisingumo Teismas, aiškiai to nenurodydamas, patvirtino VRDT pirmosios instancijos padalinių ir Apeliacinės tarybos funkcijų tęstinumo sąvoką.

21 – Žr. Įgyvendinimo reglamento septintą konstatuojamąją dalį; Reglamento Nr. 207/2009 162 straipsnis ir 19 konstatuojamoji dalis.

22 – Žr. šios išvados 23 ir 24 punktus.

23 – Taip pat žr. šios išvados 49 punktą.

24 – 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 57 ir 58 punktai.

25 – 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 56 punktas. Taip pat žr. Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnį.

49. Pagal antrąjį principą VRDT turi diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į faktines aplinkybes ir įrodymus, pateiktus pasibaigus nustatytam terminui, nebent pagal kurią nors nuostatą (aiškiai išdėstyta arba numanoma) tokia diskrecija nesuteikiama. Sprendime *VRDT prieš Kaul* Teisingumo Teismas konstatavo, kad „jeigu nenurodyta priešingai, paprastai šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ar įrodymus pateikti ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas“²⁶. Tokia išvada padaryta kalbant apie protesto procedūrą, tačiau ji grindžiama nuostata, dabar įtvirtinta Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje, kuri yra bendrai taikomų procesinių nuostatų dalis, taip pat teisinio saugumo ir gero administravimo pagrindais²⁷. Toks 76 straipsnio 2 dalies aiškinimas, „[bent] jau kalbant apie protesto procedūrą, gali prisidėti prie to, kad nebūtų registruojami prekių ženklai, kurių naudojimas vėliau gali būti sėkmingai užginčytas per panaikinimo procedūrą arba per procedūrą, susijusią su teisių į prekių ženklą pažeidimu“²⁸.

50. Todėl reikėtų pradėti nuo to, kad paprastai VRDT turi diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į įrodymus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam terminui.

51. Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalis yra akivaizdi bendrosios taisyklės išimtis, nes jos antrame sakinyje numatyta, kad „jei protestą padavusi šalis tokių įrodymų iki termino pabaigos nepateikia, Tarnyba *atmeta* protestą“²⁹. Atrodo, kad ši nuostata taip pat patvirtina Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį.

52. Kokiomis aplinkybėmis pagal šią išimtį VRDT neturi diskrecijos nuspręsti, ar atsižvelgti į antrąjį įrodymų paketą, pateiktą kaip atsakymą į prekių ženklo paraišką pateikusio asmens argumentą, kad pirmojo įrodymų paketo nepakako įrodyti, jog ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų?

53. 22 taisykle įgyvendinamas Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnis. Abiejose šiose nuostatose, be kita ko, numatyta procedūra, kurios turi būti laikomasi, kai pareiškėjas pareikalauja, kad protestą pateikusi šalis įrodytų, kad jos ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų. Todėl 22 taisyklės 2 dalyje daroma nuoroda į „Tarnybą“ yra nuoroda į Protestų skyrių³⁰.

54. Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnyje numatyta toliau nurodoma procedūra. Protestų skyriui pripažinus protestą priimtiniu, prasideda *inter partes* procedūra, o per ją pareiškėjo prašymu protestą pateikusi šalis turi pateikti įrodymų, kad ankstesnis Bendrijos (arba nacionalinis)³¹ prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, buvo naudojamas iš tikrųjų, arba nurodyti, kad buvo rimtų priežasčių jo nenaudoti³². 42 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje numatyta, kad „nepateikus tai patvirtinančių įrodymų“ VRDT *privalo* atmesti protestą.

26 — 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 42 punktą.

27 — 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 42, 43, 47 ir 48 punktai.

28 — 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 48 punktą.

29 — Išskirta mano.

30 — Reglamento Nr. 207/2009 132 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „Protestų skyrius yra atsakingas už sprendimus, priimamus dėl protestų prieš Bendrijos prekių ženklų registravimą“.

31 — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad, jeigu protestas grindžiamas ankstesniu nacionaliniu prekių ženklu, 42 straipsnio 2 dalyje nurodyti įrodymai dėl „naudojimo Bendrijoje“ pakeičiami įrodymais dėl „naudojimo valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas“.

32 — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalis.

55. 42 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kartu su Įgyvendinimo reglamento 20 ir 22 taisyklėmis. Pirmoji taisyklė taikoma protesto nagrinėjimui, o antroji, be kita ko, susijusi su naudojimo įrodymu per tokią procedūrą. Abiejose taisyklėse išdėstyta papildoma informacija apie protesto procedūros organizavimą, kai pareikalaujama tokių įrodymų. Pagal tas taisykles VRDT privalo perduoti protestą pareiškėjui ir jį paraginti pateikti pastabas per VRDT nustatytą terminą³³. Per šį terminą pareiškėjas taip pat gali prašyti pateikti naudojimo įrodymų³⁴, tačiau šį prašymą nebūtina pateikti kartu su pastabomis dėl protesto³⁵.

56. Pateikus tokį prašymą, VRDT turi pasiūlyti protestą pateikusiai šaliai pateikti įrodymus per jos nustatytą terminą³⁶. 22 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatyta, kad protestą pateikusi šalis turi pateikti „naudojimo įrodinėjimui reikalingus nurodymus ir faktus“. Taigi, protestą pateikusi šalis turi pateikti duomenis apie ženklo naudojimo vietą, laiką, apimtį ir pobūdį, taip pat šiuos duomenis patvirtinančius įrodymus³⁷. Iš esmės tokie įrodymai apribojami patvirtinamųjų dokumentų ir daiktų, kaip antai išvardytų 22 taisyklės 4 dalyje, pateikimu³⁸.

57. 22 taisyklės 2 dalyje numatyta, kad, jeigu per tą terminą nepateikiama „tokių įrodymų“, VRDT *privalo* atmesti protestą. Kaip minėjau³⁹, taip patvirtinama Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalyje išdėstyta nuostata.

58. Tačiau akivaizdu, kad, nepaisant to, ar per nustatytą terminą pateikiami įrodymai, pasibaigus tam terminui protesto procedūra gali būti tęsiama.

59. Todėl Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad VRDT, nagrinėdama protestą, tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims pateikti pastabas per jos nustatytą terminą. Tai patvirtina Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 4 dalis, kurioje numatyta, kad jeigu VRDT mano, kad tai būtina, ji paragina protestą pateikusią šalį „duoti atsakymą“ į pareiškėjo pateiktas pastabas.

60. Atrodytų, kad, jeigu protestą pateikusi šalis yra pateikusi dokumentų, kuriais siekia įrodyti naudojimą iš tikrųjų, pagal teisingo bylos nagrinėjimo ir teisių į gynybą principus VRDT turėtų pasiūlyti pareiškėjui pateikti pastabas dėl tų įrodymų⁴⁰. Priešingu atveju VRDT galėtų susidaryti nuomonę remdamasi įrodymais, dėl kurių pareiškėjas neturėjo galimybės pateikti pastabų. Tai prieštarautų Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antram sakiniui. Pagal 20 taisyklės 2 ir 4 dalis taip pat patvirtinama, kad kiekvienai šaliai paeiliui turi būti suteikta teisė pateikti atsiliepimą.

61. Manau, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalį VRDT taip pat privalo, paisydama teisių į gynybą, suteikti protestą pateikusiai šaliai lygiavertę teisę pateikti atsiliepimą, kai prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo išdėsto pastabas dėl pateiktų įrodymų, jeigu to „reikia“ atsižvelgiant į bylos aplinkybes.

62. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, akivaizdu, kad Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalies antras sakinytis gali būti taikomas tik vienam konkrečiam šios procedūros etapui, t. y. pasibaigus terminui, skirtam naudojimo įrodymams pateikti remiantis (pirmuoju) Tarnybos pasiūlymu, po pareiškėjo pirmojo atsiliepimo į protestą. Jeigu protestą pateikusi šalis *nepateikia* tokių įrodymų, Protestų skyrius

33 — Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 2 dalis.

34 — Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 1 dalis.

35 — Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 5 dalis.

36 — Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalis.

37 — Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 3 dalis.

38 — Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 4 dalis.

39 — Žr. šios išvados 51 punktą.

40 — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalis.

privalo atmesti protestą. Jis neturi diskrecijos nuspręsti, ar atsižvelgti į įrodymus, kurie galėtų būti pateikti vėliau (kad ir kokios būtų aplinkybės). Taigi, jeigu protestą pateikusi šalis per nustatytą terminą neatsiliepia į (pirmąjį) prašymą įrodyti, kad ankstesnis ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, ji privalo prisiimti su tuo susijusias pasekmes.

63. Priešingai nei *New Yorker Jeans*, nemanau, kad taip aiškinama Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalis iš tiesų yra Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalies arba Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 4 dalies išimtis⁴¹. Pagal dvi pastarąsias nuostatas VRDT privalo pasiūlyti šalims pateikti pastabas, kad šios galėtų pasinaudoti teise pateikti atsiliepimą. 22 taisyklės 2 dalis susijusi su pasekmėmis, kurias VRDT privalo užtikrinti tais atvejais, kai per nustatytą terminą nepateikiama naudojimo iš tikrųjų įrodymų.

64. Manau, kad 22 taisyklės 2 dalis negali būti aiškinama plačiau.

65. Jeigu protestą pateikusi šalis sąžiningai pateikia įtikinamų įrodymų, kad jos prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, nebegalima teigti, kad tokia šalis „tokių įrodymų <...> nepateikė“. Todėl nebegalima taikyti Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje nustatytos bendrosios taisyklės išimties. Jeigu paprašytas pakomentuoti pateiktus įrodymus (20 taisyklės 2 dalis) pareiškėjas atsako, kad jų nepakanka norint įrodyti naudojimą iš tikrųjų, ir toks atsiliepimas pateikiamas protestą pateikusiai šaliai, logiškiausia būtų pamėginti pateikti papildomų įrodymų. Priešingu atveju apsikeitimas pastabomis galėtų tapti paprastu žodžių mūšiu: „Mano iš pradžių pateiktų įrodymų pakanka!“, „Ne, nepakanka!“, „Taip, pakanka!“.

66. Atrodo, kad, jeigu 22 taisyklės 2 dalį aiškintume plačiau, nebūtų logiškos priežasties jos netaikyti ir kitiems vėlesniems terminams, kuriuos gali nustatyti Protestų skyrius, remdamasis Reglamentu Nr. 207/2009. Tai reikštų, kad VRDT negalėtų pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalį pasiūlyti šalims su pastabomis pateikti įrodymų ir kad protestą pateikusios šalys negalėtų atsakydamos į tokį pasiūlymą pateikti papildomų įrodymų pagal 20 taisyklės 4 dalį. Jeigu būtų vykdoma žodinė procedūra, Protestų skyrius taip pat negalėtų išklausti ir prašyti papildomų parodymų. Taigi, jis neturėtų visų teisių, numatytų Įgyvendinimo reglamento 57 taisyklėje⁴².

67. Su proceso ekonomiškumo principu ir panašumo sąvoka, kurią Teisingumo Teismas aiškiai įtvirtino Sprendime *VRDT prieš Kaul*⁴³, būtų nesuderinama ir tokia situacija, jeigu Apeliacinei tarybai būtų leista atsižvelgti į tam tikrų rūšių įrodymus, pateiktus pasibaigus nustatytam terminui, o Protestų skyriui tai nebūtų leidžiama. Tai reikštų, kad, jeigu Protestų skyrius atmestų protestą pateikusios šalies įrodymus, pateiktus atsiliepiant į pareiškėjo teiginius dėl nepakankamumo, ji būtų priversta pateikti skundą dėl protesto atmetimo dėl pakankamų naudojimo iš tikrųjų įrodymų nepateikimo. Nagrinėdama apeliaciją Apeliacinė taryba turėtų diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į tuos pačius įrodymus. (Nagrinėdama apeliacijas dėl Protestų skyriaus sprendimų Apeliacinė taryba turi tokią diskreciją papildomų arba pridėtinių faktinių aplinkybių ir įrodymų atžvilgiu⁴⁴. Akivaizdu, kad Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalies negalima aiškinti taip, kad tokia diskrecija nebūtų suteikta.) Jeigu protestą pateikusi šalis nepateiktų apeliacijos, ji turėtų laukti, kol ženklas bus įregistruotas, ir tada inicijuoti panaikinimo procedūrą. Mano nuomone, toks aiškinimas yra nelogiškas.

41 — Nesutinku ir su *New Yorker Jeans* teiginiu, kad 22 taisyklės 2 dalis yra Reglamento Nr. 207/2009 74 straipsnio antrame sakinyje įtvirtintos nuostatos bendroji išimtis. Dėl šio teiginio mano komentaras gali būti labai trumpas: šioje nuostatoje nėra antro sakinio ir ji susijusi su Bendrijos kolektyvinių ženklų paskelbimo negaliojančiais pagrindais. Todėl ji nesusijusi su šiuo apeliaciniu skundu. Jeigu *New Yorker Jeans* ketino remtis Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsniu, ji pateikė nepakankamai argumentų savo nuomonei pagrįsti.

42 — Įgyvendinimo reglamento 57 taisyklėje numatytos taisyklės, susijusios su įrodymų pateikimu VRDT per žodinį nagrinėjimą.

43 — Žr. šios išvados 48 ir 49 punktus.

44 — Žr. Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą. Taip pat žr. mano išvados, kuri taip pat pateikiama šiandien byloje C-120/12 P, C-121/12 P ir C-122/12 P, 62–66 punktus.

68. Pagal mano siūlomą Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalies aiškinimą VRDT neužkertamas kelias atmesti protestą dėl to, kad neįrodytas naudojimas iš tikrųjų, jeigu protestą pateikusi šalis pateikia įrodymų, kurių akivaizdžiai nepakanka, kurie nėra svarbūs arba yra susiję su nesvarbiomis faktinėmis aplinkybėmis. Šiomis aplinkybėmis Protestų skyrius turi diskreciją neatsižvelgti į jokių papildomus įrodymus. Kita vertus, jeigu (pavyzdžiui) pareiškėjas skundžiasi, kad įrodymų akivaizdžiai nepakanka arba jie aiškiai nesvarbūs, nors akivaizdu, kad taip nėra, Tarnybai gali nebereikėti siūlyti protestą pateikusiai šaliai pateikti atsiliepimą pagal 20 taisyklės 4 dalį. Todėl vien pareiškėjo pastabų pateikimas yra procesinis klausimas. Ši aplinkybė pati savaime neturi ryšio su protesto vertinimu, įskaitant išankstinį klausimą, susijusį su naudojimo įrodymu.

69. Jeigu (kaip šioje byloje) pareiškėjas teigia, kad įrodymų nepakanka (tačiau aiškiai nenurodo, kad jie nesvarbūs), VRDT turi rimtą pagrindą siūlyti protestą pateikusiai šaliai pateikti atsiliepimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 4 dalį. Iš tiesų, jeigu Protestų skyrius nurodytų savo sprendimų motyvus, kaip reikalaujama pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį, jis privalėtų išnagrinėti pareiškėjo argumentą dėl tariamo pateiktų įrodymų nepakankamumo ir įvertinti tokius įrodymus. Todėl daugeliu atveju VRDT, prieš priimdama tokį sprendimą, turėtų išklausti protestą pateikusios šalies paaiškinimus.

70. Tame etape VRDT gali spręsti, ar atsižvelgti į įrodymus, pavyzdžiui, patvirtinančius argumentus, kuriais ginčijamas teiginys, kad iš pradžių pateiktų įrodymų nepakanka, arba patvirtinančius jau pateiktus įrodymus ir faktines aplinkybes, jau nurodytas protestą pateikusios šalies pirminėse pastabose.

71. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, darau išvadą, kad Bendrasis Teismas teisingai pripažino, jog Protestų skyrius gali atsižvelgti į papildomus naudojimo iš tikrųjų įrodymus, pateiktus pasibaigus jo nustatytam terminui.

Naudojimas diskrecija atsižvelgti į antrąjį įrodymų paketą, pateiktą pasibaigus per protesto procedūrą VRDT nustatytam terminui

72. Diskrecija nuspręsti, ar atsižvelgti į antrąjį įrodymų paketą, pateiktą pasibaigus per protesto procedūrą VRDT nustatytam pradiniam terminui, gali būti plati, tačiau ja negalima naudotis neribotai, o tokiam naudojimuisi taikoma teisminė kontrolė. Kokio požiūrio turi būti laikomasi kalbant apie įrodymus, kurie pateikti „pavėluotai“, t. y. jie galėjo būti, tačiau nebuvo pateikti anksčiau?

73. Sprendime *VRDT prieš Kaul* Teisingumo Teismas išaiškino, kaip ribojamas naudojimas tokia diskrecija: „atsižvelgimas į tokią informaciją gali būti pateisinamas ypač tuomet, kai [VRDT] mano, jog pavėluotai pateiktos faktinės aplinkybės iš pirmo žvilgsnio atrodo galinčios turėti realios įtakos jai pateikto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir kai procedūros stadija, per kurią įvyksta šis pavėluotas pateikimas, bei su tuo susijusios aplinkybės leidžia į ją atsižvelgti“⁴⁵. Kad ir kaip VRDT naudojasi tokia diskrecija, ji privalo pateikti motyvus, kuriais grindžiamas sprendimas, ar atsižvelgti į tokias faktines aplinkybes ir įrodymus⁴⁶.

74. Todėl *New Yorker Jeans* neteisingai teigia, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalies siaurą aiškinimą Protestų skyrius visais atvejais galėtų atsižvelgti į įrodymus, pateiktus pasibaigus nustatytam pradiniam terminui, remdamasis vien tuo, kad prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo yra pateikęs pastabų dėl iš pradžių pateiktų įrodymų nepakankamumo.

45 — 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 44 punktas.

46 — 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 43 punktas.

75. Jeigu Protestų skyrius nuspręstų pasinaudoti diskrecija atsižvelgti į faktines aplinkybes arba įrodymus, pateiktus pasibaigus nustatytam pradiniam terminui, jis turėtų sprendime nurodyti, i) ar ši medžiaga *prima facie* svarbi VRDT sprendimui dėl protesto, ii) procedūros etapą, kuriame tokie įrodymai buvo pateikti, iii) su tokiu pateikimu susijusias aplinkybes⁴⁷ ir (mano nuomone) kodėl, atsižvelgiant į i ir iii punktus, VRDT mano, kad reikia atsižvelgti į tokius įrodymus.

76. Manau, kad šioje byloje Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, jog VRDT nepiktnaudžiavo savo diskrecija.

77. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 30–36 punktų, atlikdamas analizę Bendrasis Teismas nedarė skirtumo tarp diskrecijos turėjimo ir naudojimosi ja. 34 punkte jis apibendriną gaires, susijusias su naudojimosi diskrecija, kurias Teisingumo Teismas pateikė Sprendime *VRDT prieš Kaul*. Tačiau aplinkybė, kad Bendrasis Teismas taip išdėstė argumentus, nereiškia, jog jo argumentai klaidingi.

78. Protesto procedūros tikslas – išvengti ginčų dėl prekių ženklo prieš įregistruojant naują Bendrijos prekių ženklą. Kad VRDT pirmiausia galėtų priimti sprendimą dėl to, ar protestą pateikusi šalis naudojo prekių ženklą (-us), kuriuo (-iais) remiasi, VRDT (konkrečiai – Protestų skyrius) privalo turėti galimybę susipažinti su visomis žinomomis faktinėmis aplinkybėmis ir įrodymais, į kuriuos atsižvelgdama ji galėtų nuspręsti, ar ankstesnis ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas. Manau, kad papildomi įrodymai, pateikti siekiant panaikinti jau pateiktų įrodymų nepakankamumą, gali būti labai svarbūs šios procedūros rezultatui ir kad jais remdamasi VRDT galėtų išsamiai išnagrinėti protestą. Dėl svarbos Bendrasis Teismas pripažino, kad Protestų skyrius gali atsižvelgti į „papildomus įrodymus, kurie tik papildė per nustatytą terminą pateiktus kitus įrodymus, nes iš pradžių pateikti įrodymai nėra nesvarbūs – kita šalis juos ginčijo kaip nepakankamus“⁴⁸. Šioje byloje antrasis įrodymų paketas „nebuvo pirmieji ir vieninteliai naudojimo įrodymai, o greičiau įrodymai, kuriais papildyti svarbūs laiku pateikti įrodymai“⁴⁹.

79. Be to, aplinkybė, kad Protestų skyrius gali atsižvelgti į tokius įrodymus protesto procedūros pradžioje, ir aplinkybė, kad įrodymai pateikiami siekiant paneigti pareiškėjos pastabas, pateisina leidimą VRDT remtis tokiais įrodymais. Kalbant apie tai pažymėtina, kad Bendrasis Teismas taip pat atsižvelgė į protesto procedūros VRDT bendrą veiksmingumą, kaip Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 44 punkte buvo numatęs Teisingumo Teismas. Todėl Bendrasis Teismas rėmėsi neginčijama faktine aplinkybe, kad po to, kai pareiškėja išdėstė pastabas dėl pateiktų įrodymų nepakankamumo, VRDT 2006 m. lapkričio 14 d. laišku suteikė protestą pateikusiai šaliai galimybę pateikti pastabas. Protestą pateikusi šalis su pastabomis pateikė ir įrodymų. Tiek pastabos, tiek įrodymai buvo pateikti per nustatytą naują terminą.

80. Kaip nurodo *New Yorker Jeans* ir VRDT, per šį antrą pastabų pateikimo ciklą protestą pateikusi šalis negali pateikti įrodymų, kurių nebuvo pateikusi, kai buvo pirmą kartą paprašyta įrodyti naudojimą iš tikrųjų. Jeigu jai reikėjo daugiau laiko tokiems įrodymams surasti, surinkti arba kitaip paruošti, ji galėjo prašyti pratęsti iš pradžių VRDT nustatytą terminą, kol jis nebuvo pasibaigęs⁵⁰. Jeigu protestą pateikusi šalis to laiku nepadarė, ji negali ištaisyti nustatyto termino pažeidimo pateikdama įrodymus vėliau. Tačiau Bendrasis Teismas šį klausimą išsprendė skundžiamo sprendimo 31 punkte, kuriame aiškiai konstatavo, kad „įstojusi į bylą šalis nepažeidė nustatyto termino sąmoningai taikydama vilkinimo taktiką arba elgdamasi akivaizdžiai aplaidžiai“. Toliau 33 punkte jis nurodė, kad

47 — Žr. 3 išnašoje minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 44 punktą.

48 — Skundžiamo sprendimo 31 punktas.

49 — Skundžiamo sprendimo 33 punktas.

50 — Įgyvendinimo reglamento 71 taisyklės 1 dalies antrame sakinyje numatyta, kad „Tarnyba gali esant reikalui pratęsti nurodytą terminą, jei tokio pratęsimo prašo suinteresuota šalis ir tas prašymas pateikiamas dar nepasibaigus pradiniam terminui“.

„kadangi į tuos įrodymus buvo atsižvelgta, Protestų skyrius, o vėliau ir Apeliacinė Taryba galėjo nuspręsti, ar ankstesnis ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, remdamiesi visomis svarbiomis faktinėmis aplinkybėmis ir įrodymais“, – tai atitinka Teisingumo Teismo pateiktą naudojimo iš tikrųjų įvertinimo apibūdinimą⁵¹.

81. Todėl, remdamasi šiomis aplinkybėmis, manau, kad Bendrasis Teismas nesuklydo, kai patvirtino Apeliacinės tarybos sprendimą, kad Protestų skyrius teisingai atsižvelgė į įrodymus, pateiktus su 2007 m. sausio 15 d. laišku (antrasis įrodymų paketas).

Bylinėjimosi išlaidos

82. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Šioje byloje VRDT prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Išvada

83. Todėl manau, kad Bendrasis Teismas nesuklydo, ir siūlau Teisingumo Teismui:

- atmesti visą apeliacinį skundą ir
- priteisti iš *New York Jeans* VRDT bylinėjimosi išlaidas.

51 — Žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul* (C-40/01, Rink. p. I-2439) 38 punktą.